Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

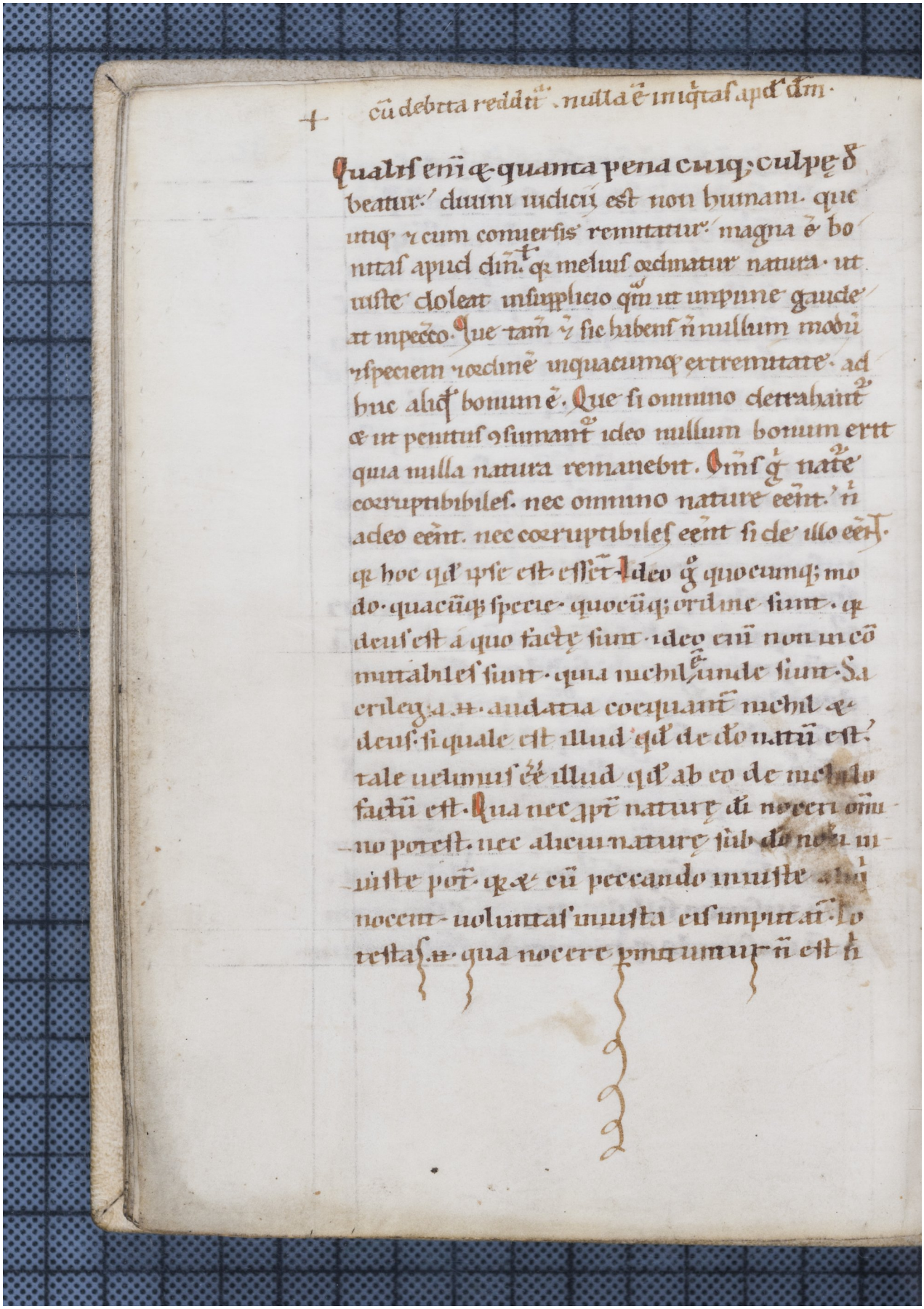

+ cū debita reddit. nulla ē iniqtas apd dm.

Qualis enim q̃ quanta pena cuiq; culpę debatur: diuini iudicij est non humani. que utiq; cum conuersis remittatur: magna ē bonitas apud dm. q̃ melius ordinatur natura. ut iuste doleat in supplicio q̃m ut impune gaudeat in peccto. Que tam si sic habent n̄ nullum modū speciem ordinē unquacumq; extremitate. ad huc aliq̃d bonum ē. Que si omnino detrahant̄ et ut penitus consumant̄ ideo nullum bonum erit quia nulla natura remanebit. Omis q̃ nate corruptibiles. nec omnino nature eent. n̄ adeo eent. nec corruptibiles eent si de illo eent. q̃ hoc qd ipse est esset. Ideo q̃ quocumq; modo. quacūq; specie. quocūq; ordine sunt. q̃ deus est a quo facte sunt. ideo eiū non in cōmutabiles sunt. quia nichil unde sunt. Sa erilegia. ii. audacia coequant̄ nichil ē deus. si quale est illud qd de dō natū est. tale uelimus ēe illud qd ab eo de nichilo factū est. Qua nec ipe nature dī nocere omnino potest. nec alicui naturę sub dō nō iniuste potest. q̃ ē cū peccando iniuste aliq̃ nocent. uoluntas iniusta eis imputat̄. Lo restas. ii. qua nocere putantur n̄ est n̄